

ТЕЛЕ

№ 09 (1407)
02 березня 2023

ЕКСПРЕСС

Інформаційно-рекламний щотижневик ТОВ «Телерадіокомпанія «ГОК»

ЗАПРОШУЄМО НА РОБОТУ

у зв'язку з розширенням швейного текстильного цеху
в м. Горішні Плавні на постійну роботу потрібні

ШВАЧКИ та майстер із ПОШИТТЯ текстильних виробів

ПАРТНЕР
ТЕКС

067 116 26 94 Наталя
097 168 26 68 Тетяна

ПОДІЇ ТИЖНЯ

Боротьба з адмінправопорушеннями триває

Адміністративна комісія, виконуючи покладені на неї завдання, у 2022 р. провела 9 засідань, на яких були розглянуті 19 протоколів про адміністративні правопорушення. Актуальними для Горішніх Плавнів залишаються питання самовільного розміщення рекламної продукції, стихійної торгівлі, догляду за прилеглою до об'єктів благоустрою територією, порушення правил торгівлі алкогольними напоями.

Найбільш резонансними стали складання протоколів за доведення неповнолітніх (здебільшого 12-13 років) до стану алкогольного сп'яніння. На жаль, штраф за такі правопорушення складає всього від 102 до 136 грн. Як правило, правопорушниками виступають повнолітні особи зі спільного кола знайомих, які навчаються у ВПГБУ або коледжі й отримують стипендію і яким згідно з чинним законодавством уже можна купувати алкоголь.

Міський голова Дмитро Биков доручив ГФ «Муниципальна варта» посилити роботу в напрямі складання адмінпротоколів.

Кримінал

23 січня близько 6:30 до відділу поліції № 2 м. Горішніх Плавнів надійшла інформація від місцевих жителів, що на вул. Конституції з 8-го поверху багатоквартирного будинку випала жінка.

За вказаною заявниками адресою прибули слідчо-оперативна група поліції та карета швидкої медичної допомоги. На місці події лікарі констатували смерть постраждалої. Встановлено, що загинула - 73-річна мешканка будинку. Тіло жінки направили на судово-медичну експертизу. У межах кримінального провадження, відкритого за ч. 1 ст. 115 (умисне вбивство) КК України, слідчі встановлюють обставини події.

24 лютого близько 15:00 на перехресті вул. Миру-Добровольського сталася ДТП з участю автомобіля Hyundai. На перехресті вул. Добровольського та просп. Героїв Дніпра водій автівки проїхав на червоний сигнал світлофора і, не зважаючи на вимоги поліціантів зупинитися, продовжив рух. Зупинила його колова роз'язка на перехресті вул. Добровольського та Миру. За фактом ДТП було зафіксовано порушення ч. 1 ст. 130 (керування транспортним засобом у не-

тверезому стані), ст. 124 (порушення правил дорожнього руху, що спричинило пошкодження транспортних засобів), ч. 2 ст. 122 (проїзд на заборонений сигнал світлофора), ст. 122-2 (невиконання водієм вимог про зупинку) КУАП.

25 лютого близько 9:10 на проспекті Героїв Дніпра сталася ДТП. За попередньою інформацією поліції, автомобіль Renault Kangoo під керуванням водія 1954 р. н. здійснив наїзд на велосипедиста 1940 р. н. Унаслідок ДТП 82-річний чоловік отримав тілесні ушкодження та каретою швидкої медичної допомоги був доставлений до місцевої лікарні. За даним фактом розпочато кримінальне провадження за ч. 1 ст. 286 (порушення правил безпеки дорожнього руху, що спричинило потерпілому середнього ступеня тяжкості тілесні ушкодження) Кримінального кодексу України. Поліція з'ясує обставини та причини ДТП.

Про братів менших

Питання безпритульних тварин багато років залишається актуальним для Горішніх Плавнів.

На жаль, у нашій країні ще не започатковано досвід західних країн щодо реєстрації домашніх улюбленців, щоб не тільки ставити їх на контроль, а й зменшувати кількість безхатніх тварин, адже в такому разі власники вже не можуть безкарно викидати їх на вулицю.

Періодично до виконкому міськради надходять звернення щодо будівництва притулку в нашому місті. Але в дійсності неможливо одночасно відловити собак та котів і помістити їх до притулку, щоб таким чином вирішити проблему безхатніх тварин. Фахівці департаменту ЖКГ зазначають, що досвід минулих років свідчить: у разі неповернення тварин в ареал їхнього перебування з околиць у пошуках кормової бази мігрують інші. Причому нові тварини більш агресивні в боротьбі за територію проживання, що призводить до постійних конфліктів між конкурентами й становить небезпеку для населення міста.

Натомість у ДЖКГ найбільш дієвим способом вирішення проблеми вважають регулювання чисельності тварин шляхом їх стерилізації. Так, у місті за останні роки кількість безпритульних тварин скоротилася, але актуальним є питання стерилізації особин, які залишаються в садових товариствах після закінчення сезону та в старостинських округах.

Відповідно до законодавчих актів, безпритульні тварини після проходження комплексу лікувально-профілактичних заходів (дегельмінтизації, вакцинації проти сказу, ідентифікації) та стерилізації підлягають поверненню до ареалу перебування. Усі безхатні тварини ідентифікуються шляхом встановлення у вуха кліпсів різного кольору в залежності від року їхньої вакцинації й відпускаються в місцевість, де вони були спіймані. Щорічно на ці заходи виділяються кошти з міського бюджету.

Функції щодо здійснення відлову бродячих тварин для стерилізації із забезпеченням профілактичних засобів та післяопераційним двотижневим доглядом

покладені на комунальне підприємство «СпецЕко». Для тимчасової перетримки тварин після стерилізації існують 13 вольтерів. Упродовж 2022 р. було стерилізовано 108 безпритульних собак.

- КП «СпецЕко» задовільно виконує свою роботу, бо це тільки на перший погляд здається, що це просто - утримувати 13 вольтерів, - резюмував міський голова Дмитро Биков. - Причому ця робота складна, відповідальна, іноді з неприємним запахом, і добре, що є фахівці, готові дбати про братів наших менших.

Наталка ВЕРЕМЧУК

Другий етап

Підготовчі роботи.
Червень 2022 р.

Нарешті біопаливний котел потужністю 7 МВт та допоміжне обладнання, яке чекали ще на початку 2022 року, в Горішніх Плавнях.

Раніше було завершено перший етап проєкту з підвищення енергоефективності централізованого тепlopостачання в м. Горішні Плавні. Тоді з ініціативи міської адміністрації у співпраці з Північною екологічною фінансовою корпорацією (НЕФКО) із залученням коштів міжнародних фінансових та екологічних фондів здійснили реконструкцію існуючої газової котельні у пров. Енергетиків, 31 зі встановленням сучасного обладнання. На другому етапі передбачався монтаж твердопаливного котла, що працюватиме на альтернативному виді палива - агропелетах. Але повномасштабне вторгнення призупинило реалізацію проєкту.

- Незважаючи на російську агресію, адміністрація та енергетики міста не планували відступати від наміру продовжувати реалізацію проєкту з підвищення енергоефективності системи централізованого тепlopостачання, але термін виконання проєкту значно збільшився, - зазначає міський голова Дмитро Биков. - Нині біопаливний котел з автоматизованою системою подачі палива, який розроблено французькою компанією, що є одним зі світових лідерів із виготовлення такого обладнання, змонтовано і встановлено на фундамент.

Результатом реалізації першої частини проєкту стало встановлення трьох су-

часних жаротрубних котлів Bosch потужністю 30 МВт кожний.

- Окрім котлів, було встановлено яксне, надійне допоміжне обладнання: три сталеві теплоізолязовані димові труби для кожного з котлів, мережіві та циркуляційні енергоефективні насоси відомої європейської фірми Wilo, внутрішні трубопроводи із сучасною високоефективною теплоізоляцією, систему автоматичного контролю та управління роботою котельні, проведено реконструкцію систем газо- та електропостачання, - наголосив Дмитро Биков. - Загальна вартість проєкту становить 9 млн євро, з них 5 млн євро - кредитні кошти, надані строком на 10 років НЕФКО; 1,7 млн євро - гранто-

ва складова проєкту; 2,3 млн євро - кошти міського бюджету.

За словами директора КВП «Теплоенерго» Павла Сніжка, реалізація проєкту дозволить зменшити використання природного газу, позбутися залежності від

єдиного постачальника «Нафтогаз України» та зменшити викиди газів, що спричиняють парниковий ефект і впливають на екологічну систему як міста, так і країни загалом. Зменшення антропогенного впливу на довкілля - головна мета НЕФКО.

Загальна висота агрегату - близько 10 м, вага металоконструкцій - 124 т. Монтаж виконують представники компанії «Енертех» (Франція).

- Ця котлова установка забезпечуватиме місто гарячою водою в міжопалювальний період, а також теплом у весняний та осінній періоди, коли температура навколишнього середовища не досить низька. Також заплановано встановлення не тільки котла, а й допоміжного обладнання, будівництво складу для зберігання агропелет ємністю 1 тис. тонн. Проєкт дозволить зменшити фінансове навантаження на споживачів, - упевнений Павло Сніжко. - Сьогодні для споживачів категорії «інші» вартість природного газу сягає 38,5 тис. грн за 1000 м куб., а вартість теплової енергії біопалива втричі менша, а це, відповідно, зменшення навантаження на міський бюджет. Ситуація в Україні й тенденція до дорожчання традиційних видів енергії змушує шукати альтернативні види енергії.

- У разі блекауту в зимовий період ми також зможемо утримати від колапсу магістральну систему тепло- і водопостачання міста завдяки роботі біопаливного котла, - резюмував Дмитро Биков.

Ольга ТАРАНТИНА

Газета «Телеекспрес»

Засновник - ТОВ «Телерадіокомпанія «ГОК»

Відповідальна за випуск - редакторка О. О. Тарантіна

№ 09 дата виходу 02.03.2023 Наклад 1000 Замовлення № 336

Ціна за домовленістю.

Адреса редакції газети «Телеекспрес»:

39800, Полтавська область м. Горішні Плавні, проспект Героїв Дніпра, 54

Тел. (05348) 44500, 067-300-2752 E-mail: teleexpress@trkgok.pl.ua

Друк виконано ТОВ «Комплекс»

м. Дніпро, вул. Автотранспортна, 23

Реєстраційне свідоцтво ПЛ-738 от 20.02.2006 р.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.

Автор несе повну відповідальність за достовірність інформації,

точність наведених фактів. У телепрограмі можливі зміни.

Використання матеріалів тільки з дозволу редакції.

Відповідальність за зміст рекламних оголошень несе рекламодавець.

НОВИНИ ВИКОНКОМУ

Продовжуємо знайомити читачів нашого щотижневика з важливими рішеннями, ухваленими на минулому засіданні виконавчого комітету. Члени виконкому вкотре виявили одностайність під час відкритого голосування.

Чимала підтримка

Члени виконкому схвалили проект Програми фінансової підтримки Управління СБУ в Полтавській області у 2023 році. Передбачається виділення з міського бюджету коштів у сумі 1 млн грн.

Наступним рішенням підтримали й проект Програми сприяння діяльності правоохоронних органів на території Горішньоплавнівської громади на 2023 рік. Начальник відділу цивільного захисту, мобілізаційної роботи та охорони праці Владислав Великородний зазначив, що нині нагальною є потреба в забезпеченні публічної безпеки й порядку, охорони прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави від реальних і потенційних загроз воєнного та невоєнного характерів. Через наявний підвищений ризик проявів злочинності, пов'язаних із воєнними діями, діяльність правоохоронців здебільшого зосереджена на виявленні диверсійних груп, терористів, пособників, колаборантів. За таких обставин збільшилося й навантаження на особовий склад поліції, виникла потреба у придбанні додаткових спеціальних засобів та техніки для оперативного реагування на прояви злочинності.

Метою програми є забезпечення безперебійної роботи відділу поліції № 2 та створення належних умов праці для співробітників установи; взаємодія органу місцевого самоврядування з відділом поліції № 2 для забезпечення публічної безпеки й порядку, охорони прав і свобод людини, а також інтересів суспільства й держави шляхом поліпшення матеріально-технічного стану відділу. З міського бюджету будуть виділені кошти в розмірі 1 млн грн на капітальні й поточні видатки відділу, а саме на придбання і встановлення дизельного генератора та проведення капітального ремонту покрівлі адміністративної будівлі. За словами Владислава Великородного, це дозволить покращити умови оперативного обслуговування населення Горішньоплавнівської громади.

- Будемо допомагати, чим зможемо, - так прокоментував ці рішення очільник нашої громади. - Загалом із коштів бюджету громади у зв'язку із введенням воєнного стану в країні у 2022 році на потреби ЗСУ, Нацгвардії, ДФТГ, СБУ та поліції було спрямовано 6,8 млн грн - на придбання обладнання, засобів індивідуального захисту, автомобілів, реалізацію заходів мобілізації, територіальної

оборони. Коли до нас звертаються, ми завжди допомагаємо.

На 2023 рік прийняті та реалізуються шість програм, спрямованих на посилення обороноздатності України, на загальну суму більше 22 млн грн, а саме:

- програма протистояння реальним та потенційним загрозам - 15 млн грн (підтримка ЗСУ);

- програма фінансової підтримки управління СБУ - 1 млн грн;

- програма сприяння діяльності правоохоронних органів на території Горішньоплавнівської громади - 1 млн грн;

- програма допризовної підготовки, військово-патріотичного виховання молоді та призову громадян України на військову службу - 114 тис. грн;

- програма підтримки заходів мобілізації - 1,2 млн грн;

- програма заходів із забезпечення діяльності громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону «Муниципальна варта» в населених пунктах, що входять до Горішньоплавнівської громади, - 3,8 млн грн.

Разом із тим компанією Ferrexpo було передано для ЗСУ 133 автомобілі, зокрема 3 броньовані швидкі. Надано фінансову допомогу ЗСУ на близько 89 млн грн - це придбання військового спорядження, оргтехніки, засобів зв'язку, квадрокоптерів, 9 квадроциклів, автозапчастин та гуми. Додатково для ЗСУ ПрАТ «ПГЗК», ТОВ «ЄГЗК» закупили 1 тис. комплектів бронжилетів і шоломів. 500 комплектів було передано в Полтаву, 500 - для співробітників комбінату, які були мобілізовані на війну. Передали ДСНС розмінувальник виробництва КраЗ.

Була надана допомога територіальним громадам України, що постраждали від російської агресії (Чернігівській, Тростянецькій, Охтирській, Макарівській, Харківській). Ідеться про передачу екскаваторів, автобусів, навантажувачів, палива, продуктів харчування, медикаментів.

- Допомагаємо військовим і з Кременчука, і з Полтави, коли до нас звертаються. А от щоб Кременчук чи Полтава допомагали нашим військовим, такого чомусь ще не було жодного разу, - додав Дмитро Биков. - Хочу подякувати всім, хто у воєнний час допомагає робити добро, - благодійникам і волонтерам, які опікуються мобілізованими до ЗСУ. Ми це цінуємо!

Працювали по-новому

2022 року послуги оздоровлення та відпочинку дітей ДСОЦ «Горизонт» не надавались у зв'язку із введенням воєнного стану на території України - через відсутність сертифікованих укриттів. Проте з липня до кінця жовтня центр пропонував послуги сімейного відпочинку для родин із дітьми та колективів компанії Ferrexpo.

За словами директорки закладу Наталії Мартинович, упродовж минулого року проводилися планові роботи щодо підтримання інфраструктури оздоровчого центру: здійснювався покіс трави, догляд за кущами та насадженнями.

Щодо пропозицій розвитку закладу на майбутнє, Наталія Мартинович назвала наступні: капітальний ремонт даху спального корпусу № 7, поточний ремонт даху корпусу № 6, поточний ремонт мініфутбольного майданчика зі штучним покриттям, облаштування плиткою тротуарів та доріжок на території, капітальний ремонт першого поверху спального корпусу № 7.

- Із поточного року в нас є нове завдання - сприяння формуванню гармонійних сімейних стосунків та традицій здорового способу життя, - наголосила Наталія Мартинович. - У цьому напрямі маємо дуже великий обсяг роботи. Також сподіваємося, що найближчим часом після перемоги ЗСУ зможемо знов надавати послуги дитячого оздоровлення й відпочинку.

Успіх - результат зусиль

Мотивуючі зустрічі з людьми, які досягли висот на своїх робочих місцях, - одна з добрих традицій СЗОШ № 5. Цього разу до десятикласників завітав Сергій Канарський, який знає все про виробничі процеси на Полтавському ГЗК і який поділився своїми секретами успіху з учнівською молоддю.

В актовій залі СЗОШ № 5 учні 10-А класу Ferrexpo зібралися за кілька хвилин до початку заходу. У них запланована зустріч з неординарною особистістю - директором з виробництва ПрАТ «Полтавський ГЗК» Сергієм Канарським, який вирізняється особливою харизмою, цікавим поглядом на життя й точно знає, що допоможе стати успішним. Кожен тримає в руках аркуш зі своїм іменем, щоб пришвидшити процес знайомства гостя з аудиторією. Молодь зосереджена, налаштована взяти по максимуму від бесіди й готова всотувати безцінні знання, які знадобляться в житті.

Від слюсаря до директора

25 травня цього року Сергій Канарський відзначає 30-річчя з дня, коли розпочав працювати на ПГЗК. За цей час він

змінив багато професій, працював у різних сферах. Свою трудову діяльність на комбінаті розпочав 1993 року, коли працював слюсарем до ізоотної лабораторії цеху автоматизованих систем управління. За рік пішов працювати агломератником до цеху виробництва окатків, згодом став майстром, старшим майстром, начальником дільниці, головним інженером. Із 2011 до 2016 року був начальником ЦВО. З 2017 року перейшов до управління комбінату, де працював

спершу начальником виробничого відділу, згодом заступником директора з виробництва. З 2021 року обіймає посаду директора з виробництва.

Цінні поради

Сергій Канарський порадив молоді отримати хорошу освіту та вчитися на повну: - Після отримання диплома важливо зрозуміти, що з ним робити: покласти в шухляду для зберігання, бо працювати за здобутою спеціальністю ви не будете, або ж узяти його й показати роботодавцеві, щоб працювати за спеціальністю. Якщо

повідальність, оперативно ухвалювати рішення й вести за собою інших.

З оптимізмом у майбутнє

Під час зустрічі учні мали змогу ставити запитання гостю. Він радо розповів про те, що в ПГЗК попереду перспектива розвитку й відновлення виробничих процесів. Головне, щоб перемога ЗСУ сталася якнайшвидше, налагодилася логістика й комбінату вистачало енергопотужностей. Нещодавно комбінат розпочав роботу двома технологічними лініями й планує продовжувати, щоб виробляти й реалізовувати де-що більший обсяг продукції, ніж торік.

Олександра Турчева відверто зізналася, що бесіда із Сергієм Канарським вийшла надихаючою:

- Цікаво було почути справжнього лідера, який керує великою кількістю людей і може отак запросто ділитися своїми думками з усіма, хто зацікавлений у цьому.

Цікавилася молодь і рівнем зарплати на підприємстві. Так, до повномасштабного вторгнення середня зарплата на ПГЗК становила 24 400 грн.

Стосовно підробітку в літній період Сергій Канарський відповів, що згідно з чинним законодавством особам до 18 років працювати на ПГЗК заборонено. Проте студенти вищих навчальних закладів можуть проходити виробничу практику, яка оплачується.

Андрій Дудник зрозумів, що теж хоче прочитати улюблену книгу Сергія Канарського «Мета. Процес безперервного вдосконалення» авторів Еліяху Голдратт, Джефф Кокс, яка вважається класикою менеджменту.

Насамкінець зустрічі гість висловив сподівання, що наступного разу бесіду з учнівською молоддю проведе безпосередньо на підприємстві, щоб учні мали змогу наочно оцінити виробничі масштаби комбінату.

Сторінки підготувала
Наталка ВЕРЕМЧУК

ФУТБОЛ - більше, ніж гра

Саме так вважає Петро Каплун, чие ім'я в багатьох містян асоціюється виключно з ФК «Гірник-Спорт». І це дійсно так, адже саме завдяки ентузіазму цього керівника були створені умови для зростання клубу.

Історія нашого міста досліджена досконало, адже ще живі свідки тих подій, коли все починалося. І як би не було складно жити й працювати у 60-і, але завжди знаходили час для улюбленої справи, і для багатьох це був саме футбол. У 1962 р. було створено команду «Гірник». Понад 20 років її вважали найсильнішою в місті серед аматорських команд. Вона брала участь в усіх турнірах, які проводилися на той момент на республіканському рівні. У 1988 р. було створено команду залізничного цеху «Локомотив», переважну більшість якої становили гравці «Гірника». Невдовзі команди об'єдналися, а в 1994 р., коли подали заявку на участь у змаганнях другої ліги, до назви «Гірник» вирішили додати слово «Спорт». Відтоді клуб «Гірник-Спорт» очолив Петро Каплун і обіймав цю посаду до травня 2021 р. Трудову діяльність він розпочав у 1978 р. після закінчення вишу на тоді ще Дніпровському ГЗК і пройшов шлях від молодого спеціаліста до змінного виробничого майстра основної виробничої ділянки хвостового господарства збагачувальної фабрики. Але саме футбол став для нього справою всього життя.

- До нас надійшла пропозиція від Федерації футболу Полтавської області виступити у другій лізі чемпіонату України серед команд майстрів. Коли ми дали згоду, нас одразу почали побоюватися та записали у фаворити, - ця історична промова у невеличкому телеінтерв'ю першого президента футбольного клубу «Гірник-Спорт» Петра Каплуна була

початком тривалої історії цієї організації, яка поставила за мету вивести футбол нашого міста на новий рівень.

Президент клубу добре пам'ятає, як важко було все починати:

- Не існувало відповідної бази для тренувань і навіть поля для гри. Точніше, воно існувало, але без трави, і справжньою радістю було, коли там виростав хоч подорожник.

Команда гравців ФК «Гірник-Спорт» 1980-1981 років народження починала тренуватися мало не в бур'янах, але поклала у свій актив перемогу на міжнародному турнірі в Солігорську (Білорусь) і Євпаторії, 2 місце здобула в Павлограді та ін. Крім того, сім осіб грали у складі збірної Полтавської області в 1997 р., коли та досягла найбільшого успіху, ставши срібним призером Всеукраїнських молодіжних ігор. Отримавши в 1999 році персональне запрошення на турнір на честь 100-річчя «Барселони», юні комсомольські гірники зуміли обіграти господарів турніру, мадридський «Реал» та інші імениті клуби.

Створена футбольна структура отримала міцну підтримку з боку надійного партнера - компанії Ferrhexro. На початку XXI століття в «Гірника-Спорту» з'явився власний футбольний стадіон на базі спортивного комплексу «Юність», розрахований на 2,5 тис. глядачів. За підтримки гендиректора Полтавського ГЗК Володимира Бадагова в короткий термін було зведено адміністративну будівлю, яка стала гордістю клубу. Спортивна база стала однією з кращих серед клубів

професійної футбольної ліги країни. А завдяки появі нових стадіонів зі штучним покриттям почали безперервно працювали секції дитячо-юнацького футбольного клубу (ДЮФК) «Гірник-Спорт». Його директором стала Тетяна Каплун.

- Петро Каплун, працюючи на комбінаті, багато часу приділяв аматорському футболу. І зрештою саме йому було запропоновано очолити розвиток цього виду спорту в місті, - зазначає міський голова Дмитро Биков. - Від участі у галузевих змаганнях команда перейшла

до професійного футболу, а за підсумками 2013-2014 років посіла перше місце й отримала путівку в першу лігу. До цього успіху ФК «Гірник-Спорт» ішов протягом багатьох років пліч-о-пліч із президентом клубу. А це десятиліття наполегливої праці над створенням потужної команди, розвитком матеріально-технічної бази тощо. І навіть за часів війни справа Петра Каплуна продовжує жити. З нагоди свята хочу побажати йому здоров'я, оптимізму і всього найкращого.

- Діяльність Петра Каплуна не обмежувалася інтересами ФК «Гірник-Спорт», - наголошує директор БФ «Полтавського ГЗК» Вячеслав Мінязев. - Під час реконструкції стадіонів ЗОШ № 6 та № 3 саме він опікувався якістю робіт, адже мав неабиякий досвід і чітко усвідомлював, що і як треба робити. Адже сучасне футбольне поле - це складна інженерна конструкція, спорудження якої вимагає дотримання жорстких вимог і стандартів. Рівна поверхня, стійкість до механічного впливу та всесезонність, ефективне водовідведення (дренаж), ігрові властивості - це ключові ознаки, які відрізняють футбольне поле від звичайного невідготовленого майданчика. На стадіоні «Юність» була збудована адміністративна будівля, яка стала гордістю клубу, а за умовами, створеними для тренувального процесу, ця спортивна база - одна з кращих серед клубів Професійної футбольної

ліги України. Завдяки появі новеньких стадіонів зі штучним покриттям без збоїв працювали секції дитячо-юнацького футбольного клубу. Петро Каплун вважав, що передусім усе це будеється для місцевих мешканців: для розвитку дитячого футболу в місті та для дорослих спортсменів-любителів із сусідніх будинків, які можуть після роботи поліпшувати свою фізичну форму.

Високим результатам завжди передують робочі будні, під час яких керівництво та співробітники «Гірника-Спорт» робили все можливе, щоб реалізувати цілі та плани. Не тільки створювався боездатний колектив на професійному рівні, але й діяла своя футбольна школа.

- Із Петром Каплуном ми працювали разом від самого початку створення ФК «Гірник-Спорт», - пригадує тренер Олександр Бідник, який стояв у витоків клубу, на початку 80-х вважався ідеологом футбольної команди, працював певний час тренером головної команди, але в підсумку весь свій досвід і талант тренера присвятив дітям. - Він був вимогливим керівником. Проте безпосередньо в наш творчий тренувальний процес не втручався. Та ми й самі прагнули працювати, дати щось корисне дітям. Петро Матвійович був дуже палким уболівальником футболу. Мало знайдеться таких людей, у кого футбол був у серці впродовж усього життя. Він вивів команду клубу в першу лігу - а це має неабияке значення. Роль цієї людини у спортивному житті нашого міста дуже велика. Футбол - надзвичайно популярна гра. І жодним видом спорту в нас не займається стільки дітей, як футболом у ФК «Гірник-Спорт». Допомога Петра Каплуна відчувалася постійно, зокрема й у важкі часи, коли була скрутна фінансова ситуація. І завжди футбольний клуб допомагав діткам. Вони повиростали, пішли працювати на комбінат, у міські структури, хтось виїхав в інші міста, але всі вони пронесли футбол у

6 березня 70-річний ювілей відзначає Петро Каплун - перший президент футбольного клубу «Гірник-Спорт».

Петро Каплун очолював ФК «Гірник-Спорт» протягом 27 років, і за цей час було зроблено дуже багато на радість уболівальникам і на шану футбольній спільноті міста, Полтавщини та всієї України. Це неординарна особистість, справжній фанат футболу, людина, яка є головним творцем спортивної історії червоно-чорних. Шлях від аматорів до першої ліги українського футболу клуб подолав саме завдяки відданості та любові до справи Петра Каплуна. Він завжди тримав руку на пульсі життя клубу, і його підтримку відчували навіть у найважчі хвилини. Його впевненість передавалася футболістам, тренерам і менеджменту, заряджала несамовитою енергією.

З нагоди ювілею бажаю імениннику міцного здоров'я, радості й достатку! Нехай невичерпна енергія та життєвий запал ніколи не згасають! Нехай мрії якнайшвидше матеріалізуються, а команда тішить феєричними матчами та новими перемогами! З ювілеєм, президенте!

Із вдячністю та повагою - голова правління
ПрАТ «Полтавський ГЗК» Віктор ЛОТУС

своєму житті. Варто відзначити, що в нас соціальний проект у невеличкому місті, тому нам тяжко конкурувати зі спеціалізованими спортивними академіями. Але ми відривали дітей від вулиці, до того ж ще й готували гарних футболістів, які грали і в першій і у вищій лізі, і в «Гірнику-Спорт», і у збірній України. І таких було немало. Діти масово займалися футболом, і це мало дуже велике значення.

Ексклюзивною візитівкою гірників, яка не має аналогів в інших професійних клубах, є традиційне свято «День клубу», яке на одному футбольному полі збирає всіх вихованців ДЮФК «Гірник-Спорт», що займаються в секціях на даний час, батьків та пересічних громадян.

- Я познайомився з Петром Матвійовичем у лютому 2013-го. Тоді я приїхав у команду, яка згодом стала для мене рідною, - згадує Володимир Корольков, який протягом кількох років був незмінним капітаном «Гірника-Спорт», потім очолював ДЮФК «Гірник-Спорт», виступав як граючий тренер у складі «Гірника-Спорт-2». - Пам'ятаю, він спочатку не хотів, щоб я залишався, бо я приїхав із травмою і відновлювався більше місяця, до того ж ще й був ветераном для цієї команди, бо був найстаршим у свої 27. Але дуже швидко все владналося. І це був найщасливіший час у моїй кар'єрі. Разом ми працювали 8 років. Коли я був футболістом, ми спілкувалися навіть менше, ніж зараз. Адже що потрібно футболісту, щоб виступати на своєму найвищому рівні? Вчасно отримувати зарплату і менше думати про побутові питання. А це і є робота прези-

За особистий вклад у розвиток професійного футболу України президент ФК «Гірник-Спорт» Петро Каплун нагороджений медаллю «За особистий внесок», відзначений почесними грамотами регіональної федерації футболу та Горішньоплавнівської міської ради.

дента й директора. Вважаю, що Петро Матвійович був відмінним керівником, якщо при невеликому (як порівняти з іншими клубами) бюджеті наш клуб досяг успіху. Пріоритетом у його роботі був порядок. Кожен займався своєю справою, тож і результат був. Футбол для Петра Каплуна - це життя. Він досі живе клубом, хоча й не є його президентом. Зараз ми спілкуємося дуже часто, і після невдач команди він дуже переживає. Мріє, щоб клуб розвивався. Серед його особистих якостей я б відзначив чуйність і мудрість. Звичайно, як і в усіх, були помилки, але ж не помиляється тільки той, хто нічого не робить. Якщо виникали певні проблеми, то він або Тетяна Євгенівна завжди прагнули допомогти. Хотілося б побажати Петру Матвійовичу з нагоди ювілею міцного здоров'я і вірних друзів!

Ті, що чекають, підтримують і кохають

Після статті про жінок військових (№ 6 від 09.02.2023 р.) редакція отримала неочікуваний зворотний зв'язок. Нам телефонували читачки - подружки чи рідні жінок, чий чоловіки зараз несуть службу в лавах ЗСУ. Вони доводили, що ці українки потребують неабиякої уваги та підтримки. Адже нова історія пишеться саме зараз, і пишуть її ці жінки також. А хто ми такі, щоби сперечатися із читачами із цього питання?

Катерина Ткаченко

Чоловік Катерини Кирило - військовий офіцер. Ще під час навчання в харківському виші у 2012 році він закінчив кафедру військової підготовки, тому до лав ЗСУ став уже 24 лютого.

- Звісно, що повномасштабне вторгнення стало для мене, які і для більшості громадян нашої країни, шоком, - зазначає жінка. - Аледесь на підсвідомому рівні я розуміла, що таке може статися, тому певний час готувала себе психологічно. Саме тому мобілізація мого чоловіка до лав ЗСУ не стала несподіваною.

Жінка зазначає, що вони з Кирилом разом ще зі шкільних років, шлюб уклали у 2014 році, виховують 7-річну доньку - Олесю.

- Крім відчуття постійної тривоги і переживань, найважчими є розлука, неможливість бути повноцінною родиною. І якщо перше, використовуючи певні психологічні методи, я можу подолати, то з відчуттям розлуки і спустошеності вдіяти нічого не можу. І бути дружиною військового в такі часи - це насамперед усвідомлювати власну відповідальність за все, що відбувається у твоєму житті. Відповідальність за те, що ми раніше робили разом, ділячи обов'язки. Уже майже рік це все я роблю самотужки - організовую побут, виховую дитину тощо. Війна внесла корективи в життя кожного і змінила багатьох, і я не є виключенням. Батьки виховували мене пацифісткою. Але від-

у своєї країні, громадянкою якої я є. І разом із чоловіком, братом, дитиною та друзями писати нову - вільну історію України.

Підтримує і мотивує Катерину робота. - Я ніяк не можу допомогти чоловікові виконувати свій обов'язок чоловіка та громадянина (насправді, він і не хоче цього), можу тільки морально підтримати його. Але просто зобов'язана і можу зберегти ментальну стабільність дитини і власну. Випробування, які нас спіткали, часом потребують надзусиль, але я маю впоратися, не впасти у відчай і продовжувати нормально жити зараз заради майбутнього. У мене є своє джерело живлення - це професійна необхідність. І я щиро радію можливості займатися улюбленою справою навіть у такі лихі часи.

Важливою є підтримка близьких та колег. - У цивільному житті в мого чоловіка наймирніша професія. Він учитель фізичної культури в ЗОШ № 6. І колектив навчального закладу з перших днів війни підтримує нашу сім'ю як психологічно, так і фінансово. І ми безмежно їм за це вдячні.

Війна триває вже майже рік. І якщо хтось досі дійсно вважає, що вона його омине, в мене для них неприємні новини. Вона торкнеться всіх. Загиблих - як військових, так і цивільних, зруйнованих вщент будівель та спустошених душ буде безліч. І від цього не можна сховатися, не читаючи новин або виїхавши за кордон. Ужедесь у березні ми з чоловіком перестали мріяти про чудове світле майбутнє та швидку перемогу. Чому? Прийшло усвідомлення, що цей шлях буде довгим і два-три тижні, які обіцяв Арестович, перетворяться на щось інше. Тому усвідомили це і прийняли, адже відчуття невинності сподівань дуже демотивує. А мріємо ми про зустріч наступного місяця, про підписану командиром бригади відпустку, про зменшення терміну перебування в гарячих точках. І тільки в такий

спосіб нам вдається впоратися з відчуттям розлуки та працювати кожен на своєму фронті. А раптом Перемога стане вже скоро, то хай це буде для нас приємною несподіванкою.

Марія Парубець

Чоловік Марії Парубець - професійний військовий, входить до офіцерського складу.

- Уже перебуваючи на пенсії, Олександр повернувся на військову службу, - розповідає Марія. - Він був упевнений, що буде велика війна, і готувався до цього. Тож і рішення щодо повернення на військову службу для нього було цілком усвідомленим та виваженим.

Подружжя разом більше 28 років, має двох доньок і зятів, уже є онук. Марія поважає вибір свого коханого чоловіка й пишається ним.

- Життя змінилось. З початку повномасштабного вторгнення щоранку з надією і завмиранням серця я чекаю на

НОВИНИ ВИКОНКОМУ

Для безперервного обслуговування

На засіданні виконавчого комітету було схвалено проєкт Програми сприяння Управлінню Державної казначейської служби України (ДКСУ) в Горішніх Плавнях у покращенні умов обслуговування розпорядників та одержувачів бюджетних коштів на 2023 рік.

Управління Державної казначейської служби України у Горішніх Плавнях обслу-

говує 93 установи, з них 75 розпорядників та одержувачів бюджетних коштів, 18 інших клієнтів державного та місцевих бюджетів. Щоденно до установи подається 350 платіжних доручень, розпоряджень та розподілів про виділення коштів для фінансування установ.

У зв'язку зі збільшенням навантаження на органи казначейства та з метою покращення процесу обслуговування розпорядників, одержувачів бюджетних коштів необхідно, зокрема, здійснити

закупівлю комп'ютерної техніки, кондиціонера, меблів. Фінансування заходів програми здійснюється за рахунок міського бюджету у вигляді субвенції в сумі 100 тис. грн до державного бюджету.

- Допомогаємо, бо з державного бюджету Управлінню ДКСУ майже нічого не купується, - пояснив міський голова. - Тож підтримаємо закупівлю техніки, яка має замінити ту, що вже застаріла.

Наталка ВЕРЕМЧУК

телефонний дзвінок або повідомлення з позначкою «+». Хвилююся сильно і водночас розумію, що допоки він там, ми під захистом. Уміти чекати і бути завжди напоготові - саме така доля дружини військового. Ставлення до життя також набуло змін. Стала більш рішучою, навчилася жити одним днем, адже завтра може й не бути. І завжди беру слухавку, завжди.

У житті більше немає планів, але є надія. ЗСУ тримає стрій, дарує всім новий ранок, за що їм величезна дяка.

- Що найважче? Бачити, як страждають українці, особливо діти. Чекає дзвінка, тому що чоловік там, де дуже небезпечно і дуже гаряче. Часом здається, що це якесь марево, дурний сон, і дуже хочеться прокинутися. І ти усвідомлюєш, що криється за посмішкою військового та словами: «Зі мною все добре». Мотивують діти та маленький онучок. Він навіть не знає, яким є для мене порятунком і підтримкою. Безмежно вдячна волонтерам за допомогу. Цим людям узагалі доземний уклін. Виявилось, що одночасно з болем, якого зараз так багато, любові теж чимало. До людей, до країни загалом. Остання має дуже велику силу. Я тримаюся за неї, адже немає нічого у світі жорстокішого за війну, за росію - країну

без честі, країну кровожерливих звірів із потойбіччя, країну-терориста. І рано чи пізно це усвідомлять усі. Мрію про Перемогу, саме тоді буде все і буде Україна, і наша родина буде знову разом.

Людмила Голуб

- Бути дружиною - це завжди нелегко, - зазначає Людмила, - а в такі часи це взагалі набагато складніше. А дружиною військового, як на мене, це й почесно, і страшно. Адже ти маєш бути надійним,

міцним тилом як для тих, хто залишається поряд, так і для своїх захисників. Підтримувати, робити їм маленькі сюрпризи, наскільки це можливо в умовах війни, та завжди казати, наскільки вони важливі.

Чоловіку Людмили Руслану вручали повістку неодноразово, починаючи з вересня 2022 року, але потім від'їзд скасовували. Останню, четверту, повістку було вручено напередодні Нового року з датою відправлення на навчання 12 січня 2023 року.

- Руслан завжди казав, що якщо не ми, то хто? - розповідає жінка. - Тож відразу після отримання першої повістки ми почали готуватися. Купляли речі, що можуть знадобитися, - рюкзак, спальний

мішок тощо. Звісно, що ця новина була зовсім нерадісна, хоча я й намагалася максимально тримати себе в руках. Разом ми вже близько 17 років, виховуємо 14-річну доньку Юлію і, звісно, ніколи не планували такі зміни в житті. Поки чоловік в безпеці, на навчання, здається, що турбуватися нема про що. Але кожного вечора ми з нетерпіння чекаємо на телефонний дзвінок від нього. Хочеться бути впевненими, що з ним усе добре, поділитися місцевими новинами. Навіть перебуваючи далеко від дому, він завжди був у курсі всіх подій. І найважче - це чекати саме на цей дзвінок. Я завжди шукаю способи, щоб підтримати кохана, хоч і віддалено, і вірю в те, що перешкоди лише зближують та зміцнюють стосунки.

Віра в Перемогу, непереборне бажання цієї події є тією внутрішньою силою, енергією, яка допомагає Людмилі рухатися вперед та досягати цілей.

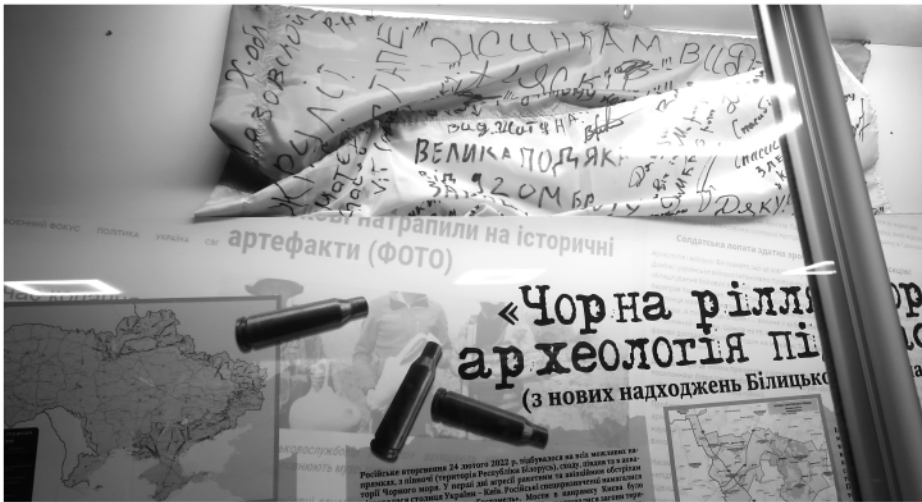
- У повідомлення щодо можливого нападу росії на Україну я зовсім не вірила. І навіть коли це сталося, якийсь час не могла усвідомити цього. Через стрес та великий потік інформації мені, як і більшості українців, було важко розрізнити фейки від правди. І усвідомити, що насправді відбувається. І наразі нам, українцям, необхідно жити, ухвалювати рішення, працювати заради наближення цього найважливішого в нашому житті дня - Перемоги.

Навіть через рік після початку війни далеко не всі українці поділяють однакові погляди та цінності. Дехто втік до Європи не так від «руського міра», як від незручностей війни. Це зовсім не означає, що вони зрадники і колаборанти, але в них інше ставлення до того, що відбувається. Не всі вміють чи мають можливість і за станом здоров'я також воювати, але допомагати-волонтерити вони мусять. І стоять осторонь просто не мають права.

Людмила вважає, що в будь-яку мрію треба вірити, адже тільки тоді вона збудеться. А наразі головна мрія всієї України - це Перемога. Треба вірити і працювати, й тільки за таких умов вона буде й наяву.

Ольга ТАРАНТИНА

Археологія в окопах

Усереду, 15 лютого, в залі сучасної історії Краєзнавчого музею міста Горішні Плавні відбулося відкриття виставки «Чорна рілля ізорана: археологія під час війни».

Виставка презентує археологічні знахідки, виявлені солдатами Павлом Нечитайлом та Денисом Павлюком під час несення військової служби. Ці предмети було передано на постійне збереження до Білицького краєзнавчого музею, спільно з яким і була організована експозиція в нашому музеї.

- Наш заклад у період воєнного стану, на жаль, не працює, і я дякую організаторам за можливість донести, показати людям роботу археологів за останній нелегкий час, - наголосив ідейний натхненник виставки, директор музею в Біликах Євген Калашник.

Із перших днів повномасштабного вторгнення до лав українського війська

став археолог, кандидат історичних наук, керівник Кам'янець-Подільської архітектурно-археологічної експедиції, музикант Павло Нечитайло. Підрозділ територіальної оборони ЗСУ, в якому ніс службу Павло, тривалий час дислокувався на території Білицької селищної територіальної громади Полтавського району. Участь професійного археолога та небайдужих побратимів у фортифікаційних роботах і на рекогносцировці місцевості дозволила влітку 2022 року виявити й дослідити кілька археологічних пам'яток.

- Коли ми перебували на території Полтавської області, я відкрив кілька невідомих археологічних пам'яток. Зокрема, спільно із солдатом Денисом Павлюком ми відкрили там поселення черняхівської культури, а на місці фортифікаційних споруд - культурний шар, що формувався від доби бронзи до XVIII ст. Він лежав на значній глибині - від 1,4 м, а над ним були піщані дюни, які утворилися внаслідок активної оранки, коли вирубувались ліси задля сільськогосподарських угідь, і змиття ґрунту. Тобто археологічно можна прослідкувати і ландшафтні, і кліматичні зміни. Крім того, я під час прогулянки абсолютно випадково виявив у лісі на березі Ворскли шикарне поселення епохи бронзи. Там були величезні фрагменти кераміки, які лежали просто на поверхні. У нас на Поділлі таке неможливо. Знахідки ми передали в Білицький краєзнавчий музей, і сподіваюся, там будуть проведені дослідження, - зазначив Павло Нечитайло.

Карта археологічних пам'яток громади поповнилася п'ятьма новими пунктами, і їхній культурно-хронологічний діапазон вражає.

Це скребачка на трапецієвидному крем'яному відщепі; фрагменти керамічного посуду, півної обмазки та крем'яна скребачка на пластині; фрагменти кераміки та бронзовий наконечник стріли;

знахідки керамічного посуду, серед яких фрагмент імпортової амфори та скляна намистина з поселення черняхівської культури; керамічні та скляні вироби.

Також у вітринах представлено старожитності, виявлені на території смт Білики та сусідніх сіл місцевими мешканцями й передані до музею за час воєнного стану в Україні. Знахідки ілюструють різні історичні періоди.

У комплексі експонати, представлені на виставці, розповідають про неперервне заселення краю людьми, починаючи з далеких післялодовикових часів. Тут є свідчення про мисливців на північних оленях доби фінального палеоліту, скіфів-кочовиків, ранньослов'янських землеробів,

козацтво Війська Запорозького з обох берегів Дніпра. На протигагу московській пропаганді, пам'ятки історії свідчать про давнє походження місцевих народів та спонукають до подальшого їх вивчення фаховими археологами. Сліди ж сьогоднішньої війни, героїчного спротиву українців новітній орді зі Сходу свого часу теж стануть археологічними знахідками - свідками подій, сучасниками яких ми є.

Ознайомитися з експозицією можна буде до 31 березня. Графік роботи музею: понеділок-п'ятниця з 8:00 до 17:00, обідня перерва - з 12:00 до 13:00.

Леся ОНІКІЄНКО

Чемпіонат України: плавання

Сім медалей на двох здобули на чемпіонаті України з плавання спортсмени з Горішніх Плавнів.

Упродовж 22-25 лютого на базі басейну «Купава 50 м» у Броварах тривав чемпіонат України з плавання серед молоді та юніорів. Участь у ньому взяли кращі плавці з усієї країни, які демонстрували свої вміння та навички в різних дисциплінах і на різних дистанціях.

Аж 6 медалей збирала в особисту скарбничку досягнень вихованка ДЮСШ № 1 Юлія Ткаченко (тренер Артем Лашко). Три нагороди вона здобула серед молоді: золото (100 м на спині), срібло (50 м на спині) та бронзу (200 м на спині). І ще три - серед юніорів: золото (50 м на спині), золото (100 м на спині) та срібло (200 м на спині). Також Юля встановила особисті рекорди на дистанціях 100 м і 50 м на спині.

Наше місто на чемпіонаті представляв і Дмитро Корсун - спортсмен із Харкова, який тривалий час тренується в Горішніх Плавнях. Хлопець через воєнні дії був вимушений покинути своє рідне місто, тож нині продовжує займатися під керівництвом тренера Артема Лашка. Дмитро став срібним призером серед молоді на дистанції 100 м на спині, встановивши при цьому особистий рекорд. А на дистанції 200 м на спині вперше проплив по нормативу майстра спорту України.

- Загалом наше місто представляли 10 спортсменів, - підбив підсумки тренер із плавання Артем Лашко. - Виступили непогано. Була близько до призових місць ще Поліна Клеймьонова. І вона, і наші спортсмени, які вибороли нагороди, покращили особисті результати на чемпіонаті України.

Чемпіонат України: дзюдо

Ульвові стартував національний змагальний сезон із дзюдо. 22-23 лютого там відбулися два чемпіонати України - серед юніорів та серед кадетів. Участь у них узяли й спортсмени з Горішніх Плавнів. Двом із них вдалося піднятися на п'єдестал пошани.

У перший день змагань визначалися найсильніші серед юніорів до 21 року. Участь у чемпіонаті взяли 210 спортсменів із 22 регіонів України.

У ваговій категорії 63 кг наше місто й Полтавську область представляла вихованка ДЮСШ № 1 Єлизавета Ізосімова.

Підопічна тренера Андрія Бурдуна провела на татамі 4 сутички і в підсумку виборола ІІІ місце.

- Ліза раніше тричі була призеркою чемпіонатів України серед кадетів. Цього року перейшла в нову категорію юніорів, - зазначив Андрій Бурдун. - Враховуючи, що їй 18, а вона боролася з дівчатами до 21 року, то показала гарний результат. У поєдинку за вихід у фінал їй не вистачило лише 15-20 секунд - і перемога була б теж за нею. Але її боротьбою я задоволений. Ліза наполегливо займалася, пройшла декілька тренувальних зборів, була у гарній формі. От і показала гідний результат.

Наступного дня в боротьбу за нагороди вступили кадети до 18 років. Склад учасників тут налічував 508 спортсменів, які представляли 23 регіони України. В окремих категоріях нараховувалося до 70 дзюдоїстів, тож сутички тривали до пізнього вечора.

У наполегливій боротьбі титул чемпіона здобув Ярослав Омельченко, який представляв КЗ ДЮСШ «Олімпійські надії». Вихованець тренерів Олександра Ємченка й Валерія Заболотного переміг у ваговій категорії 90+ кг. Ярославу Омельченку також урочисто вручили посвідчення «Майстер спорту України».

- Ярослав уже вдруге виборов золоту медаль чемпіонату України, - нагадав Олександр Ємченко. - Цього разу він провів чотири складні, але переможні сутички. А далі у складі збірної на нього чекає ряд міжнародних змагань, чемпіонати Європи та світу. Тренуємось і перемагаємо!

Також на татамі цього дня вийшли вихованки відділення дзюдо ДЮСШ № 1 (тренерів Ігоря Горяшина, Олександра Федоренка). У ваговій категорії 57 кг на 5 місці зупинилася Соф'я Горяшина. А серед дівчат у вазі 48 кг сьомою стала Поліна Тумко. Це непоганий результат, особливо зважаючи на те, що в цих категоріях виступало по 20-30 найкращих спортсменок з усієї країни.

